

Автор: Лисина Ева Николаевна

Книга: Улӑхпи

Рассказ: Халех каятӑп!

Хамӑр хула урамёпе пыратӑм. Ай-ай шӑрӑх – этем чӑтмалла мар! Пурте сулхӑна пытанаççё. Кур-ха, пёри вётелекен шӑрӑхран хӑрамасӑр, ним пулман пек урам варрипе ыткӑнса пырать. Ара, Çамрӑк Юмахçӑ-çке ку! (Эсир, тен, юмахçӑ вӑл яланах ватӑ пулакан тетёр пулӑ, анчах ватти малтан çамрӑк пулатӑ, çавӑнпа Çамрӑк Юмахçӑ та пулмалла!)

– Итле-ха, – тетёр ӑна, – шӑрӑх, сывлама та çук!

– Яла каяс пулатӑ, яла! Эп халь çеç пёр ялтан килтём. Ырлӑх унта!

– Ялӑ мён ятлӑскер?

– Мёнле пултӑр – Улӑхкасси!

– Хӑш килёнче чарӑнса тӑма юрать-ши?

Çамрӑк Юмахçӑ малалла талпӑнать, вырӑнтан хускалнӑ трамвая çитсех-çитсех пырать, чупнӑ май мана ӑнлантарать:

– Ан пӑшӑрхан! Унта сана кётсех илеççё! Паянах кай!

Мёнех ара! Эпё те килелле чупартӑм: карттӑ çине пӑхас-ха – çавӑн пек ял пур-и? Пур, пур ун пекки – ытлашши инçех те мар, питех çывӑхах та мар, çитме пулатӑ! Халех каятӑп!